

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andrei Șaguna
APARE SĂPTĂMÂNAL

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe
se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor
un șir peti 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile
se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Regulamentul sectelor

Incet, incet Statul român începe să se convingă despre pericolul pe care-l reprezintă sectele pentru siguranța sa și să prindă tot mai mult curaj în atitudinea sa față de ele.

Evoluția aceasta se realizează atât de incet deoarece guvernării, chiar când nu privesc cu indiferență la fărâmițarea religiei poporului român și prevăd inconvenientele ce vor rezulta de aci pentru țaria Statului, sunt pe de o parte robii ideii libertății de conștiință în materie religioasă, iar pe de alta se lasă prea mult timorați de războaiele arogante ale diversilor inspectori și protectori de peste hotare ai acestor secte, cari, pretinzând că au la spate anumite puteri din Europa și de peste Ocean, își iau aere de pedagogi și mentori ai guvernelor românești.

Deaceia opinia publică românească, reprezentată în deosebi prin ziarele sale, nu trebuie să obosească a îndemna pe guvernări să afirme în fața diversilor mici dictatori de peste hotare demnitatea și suveranitatea Statului făcându-i să înțeleagă definitiv că chestiunile religioase ale poporului român se rezolvă exclusiv înăuntrul Țării. Așa au făcut guvernele altor State, urmarea nefiind alta decât dispariția sectelor și o sporire de prestigiu a acelor Țări în fața lumii.

Tot atât de necesar este apoi ca guvernării noastre să fie ajutați să se pătrundă de convingerea că principiul respectării libertății de conștiință nu obligă și la respectarea libertății manifestărilor unei conștiințe atunci când ele periclitează existența Statului. Ce-o fi în conștiința cuiva Statul nu poate să știe, prin urmare fixarea libertății ei într-o constituție este un nou-senz. Dar manifestările conștiinței căzând în domeniul social de ale cărei mișcări și orientări depinde viața unui Stat, asupra lor Statul are să-și spună cuvântul, un cuvânt permisiv când ele nu-l periclitează și unul restrictiv când îl periclitează. Iar întrucât manifestările de obicei sunt corespondența justă a unei conștiințe, Statul are dreptul să ajute printr-o educație directă și prin ajutorarea instituțiilor capabile de acest lucru la formarea unei conștiințe care ajută la întărirea lui.

Adevăratul creștinism nu a afirmat niciodată în istorie principiul libertății de conștiință împotriva Statului.

Lupta directă împotriva Statului a fost și este totdeauna apanajul sectelor. Numai ele au afirmat totdeauna că nu le interesează Statul și că chiar sunt dateare să lupte împotriva lui ca fiind dela diavolul. Sectele nu numai că au afirmat și afirmă totdeauna principiul libertății de conștiință în mod pozitiv neinteresându-le faptul dacă ea contravine sau nu în cazuri concrete siguranței Statului, ci și-au

întors armele și direct împotriva Statului chiar când acesta le dădea deplină libertate.

Creștinismul însă niciodată nu s'a dat la manifestări ostile unui Stat pe motiv că libertatea de conștiință se cere exteriorizată întreagă indiferent că prin aceasta se periclitează ființa acelu Stat. Creștinismul a trăit în State ostile lui dar totdeauna și-a afirmat lealitatea față de ele. Chiar în veacurile primare de crâncenă persecuție din partea Statului păgân, apologetii nu s'au găsit niciodată în situație să scuze acțiuni de ale creștinilor ostile Statului pe motiv că trebuie să asculte de conștiința lor, ci afirmau mândri că nu e nimic potrivit Statului în manifestările creștine, că creștinii sunt cei mai buni și mai loiali cetățeni.

Ei recunoșteau Statului dreptul să se apere împotriva manifestărilor cari-l primejduesc și implicit dreptul de a-i pedepsi chiar și pe creștini dacă s'ar dovedi că sunt cetățeni ne-loiali, dar cereau să se facă în prealabil această dovadă.

Principiul respectării libertății de conștiință, indiferent că prin aceasta se prăbușește Statul, l-a adus abia individualismul și raționalismul superficial al revoluției franceze. Sus divizii jos Statul, chiar dacă divizii își vor frânge gâtul și se vor omori între ei, în această orgie de libertate! Aceasta a fost deviza dela o vreme încoace.

Atitudinea creștinilor din veacurile primare, îi dă Statului învățătura: dacă se face într'adevăr dovada că o sectă religioasă îi primejduește siguranța, el este în drept să ia măsuri împotriva ei.

Noi nu vrem să producem în rândurile de față aceste dovezi. Ele s'au produs de atâtea ori și osteneala se mai poate repeta pentru a convinge Statul nostru definitiv despre pericolul ce-l paze din multiplicarea și creșterea sectelor. Dar vreme de perdut nu mai este. Dacă nu are încă destule dovezi să dispună adunarea lor, căci îl asigurăm că le va găsi cu prisosință, și să procedeze la singura măsură salutară: *interzicerea oricărei secte în România.*

Până atunci semnalăm cu bucurie că noul Regulament al sectelor face un însemnat pas înainte spre această țintă. P. S. Nicolae Colan, ministrul Cultelor, care a stabilit acest Regulament și-a înscris o nouă faptă de merit în frumosul registru al carierii Sale ministeriale.

Prin acest Regulament se menține decizia anterioară de interzicere a tuturor sectelor afară de cea a Bap-tiștilor, Creștinilor după Evanghelie și a Adventiștilor. Celelalte secte nu pot face adunări și nu pot tipări și răspândi literatura lor. Ar fi de dorit

însă ca să funcționeze în minister un mic birou compus măcar dintr'un om perfect cunoscător literaturii sectare, care să stabilească fiecare broșură a cărei secte aparține, căci de unde să știe organele polițienești și de multeori chiar preoții că o anumită broșură care poartă poate chiar un titlu nereligios aparține unei secte interzise. Acestui birou i s'ar trimite de către ceice le cad în mână orice broșură, de care se știe că nu-i a Bisericii române, găsită pe la sectari sau pela alți oameni, ca cercetând-o să dea ordine în consecință în toată țara.

Cele trei secte admise, ca să poată funcționa trebuie să-și constituiască asociații religioase locale — un fel de parohii — constatatoare din minimum 100 de familii așezate toate într-o localitate sau cel puțin 50, iar restul pe raza maximă a unui județ (un fel de parohie cu mai multe filii). Casa de rugăciuni nu poate să fie decât în centrul asociației locale, unde trebuie să existe cel puțin 50 familii din secta respectivă. Adunări religioase nu se pot face decât în centrul asociației locale, în casa de rugăciuni. La membrii împrăștiați prin diferite localități ce țin de acel centru, nu se pot aduna ceilalți pentru rugăciuni și manifestări religioase. Predicatorii nu-și pot exercita atribuțiunile lor religioase decât în casa de rugăciuni a asociației locale pentru care au fost instituți. Măsura aceasta și cu cea dinaintea ei sunt foarte bune. Prin ele un sectar, sau mai mulți dintr-o localitate rămân izolați. Nu se pot aduna nici între ei, nici predicatorul împreună cu membrii străini nu pot veni să-i adune la un loc la adunare religioasă. Toți preoții din localitățile cu mai puține familii de 50 dintr-o sectă, să fie atenți că acei sectari n'au dreptul să se adune la rugăciune comună. Ei se pot duce doar la centrul asociației lor locale care va fi cu siguranță la mari distanțe, dat fiind că 50 familii dintr-o sectă nu se întâlnesc decât foarte rar în România.

Desigur că diferiții sectari dintr-o localitate se vor vizita chipurile pentru alte motive. Dar ei nu vor putea să țină o adunare religioasă propriu zisă. Nu vor putea să-și propovăduiască doctrina altor oameni pentru a-i câștiga, nu vor putea să spună vre un cuvânt rău despre vre-un alt cult. (Dela aceasta sunt oprite toate cultele, dar uniții batjocuresc ortodoxia pe toate căile, oral și în scris. Cine-i oprește?)

Se permite totuși să meargă în casele membrilor sectari din diferitele localități ale asociației (art. 13). Ar fi fost bine să nu se permită acest lucru. Oamenii, nealimentați cu predici noi, cu îndemnuri noi, decât atunci când pot face drumul lung și costisitor la centrul asociației locale, pe de altă parte cercetați continuu de preot, pot fi mai ușor rupți din mrejele ameteitoare ale sectei.

Cucernicii preoți sunt rugați să cetească și să studieze amănunțit acest Regulament. Vor afla în el un mare ajutor în lupta cu sectarii.

Regulamentul, ca un punct de tranziție spre măsuri și mai radicale, e foarte bun. Numai o întrebare: Cine va avea grije de păzirea lui conștiințioasă? Organele polițienești? Dar dacă nu se pricep totdeauna în aceste chestiuni, dar dacă n'au totdeauna bunăvoința? Ce măsuri se prevăd pentru astfel de cazuri? Legile sunt de obicei bune; aplicarea e defectuoasă. Se numesc acum tot felul de inspectori de control pentru gestiunile financiare. Nu sunt și mai necesari câțiva pricepuți și zeloși inspectori de control pentru înlăturarea turburărilor și neregulilor su-fletești din mijlocul poporului român? Cinci-șase oameni împărțiți pe regiuni, ajungând să cunoască exact situația sectelor în fiecare localitate din regiunea lor, având putere efectivă, fără să îngreuneze bugetul Statului cu un salariu prea mare, ar asigura o maximă eficacitate acestui Regulament. În casa de rugăciuni, nu pot măcar eparhiile să delege câte unui din slujbașii lor cu această lucrare, Statul având însă să-l prevadă și din partea sa cu toată puterea și autoritatea în aceste chestiuni.

D. STĂNILOAE

Consiliul Central Bisericesc în ultima vreme a avut o activitate dintre cele mai rodnice prin contribuția ce și-a dat-o la edictarea mai multor legi de interes bisericesc. Printre acestea remarcăm:

1. Legea de organizare a Casei de economie, ajutor și credit a clerului și personalului bisericesc ortodox, publicată în Monitorul Oficial Nr. 61 din 15 Martie 1938.

2. Legea de modificare a legii Fondului bisericesc ortodox din Bucovina, publicată în Monitorul Oficial Nr. 62 din 16 Martie 1938.

3. Legea pentru administrarea averilor aflate pe teritoriul român, ale așezămintelor călugărești din străinătate, publicată în Monitorul Oficial Nr. 63 din 17 Martie 1938.

4. Legea pentru prelungirea mandatului actualelor corporațiuni reprezentative bisericești și amânarea alegerilor eparhiale, publicată în Monitorul Oficial Nr. 63 din 17 Martie 1938.

5. Legea pentru înzestrarea unor mănăstiri ortodoxe cu întinderi de pământ, publicată în Monitorul Oficial Nr. 74 din 30 Martie 1938.

6. Legea pentru înființarea și organizarea „Fundațiunii Maglavit”, publicată în Monitorul Oficial Nr. 133 din 14 Iunie 1938.

7. Legea pentru fixarea procedurii împărțirii averilor bisericești basarabene, publicată în Monitorul Oficial Nr. 143 din 24 Iunie 1938.

Vizita M. Sale Regelui la Sibiu

In ziua de 1 Iulie Sibiul a îmbrăcat haină de sărbătoare, pentru a întâmpina pe iubitul nostru Suveran, care ne-a vizitat cu prilejul înnălțării în grad a noii promoții de sublocotenenți.

Cu câteva zile mai înainte orașul se pregătea să primească cu toată dragostea pe Suveranul care conducând destinele acestui neam, a îndreptat fara pe drumul liniștii, al culturii și progresului. Sibiul a fost invadat cu această ocazie de sute și mii de săteni, cari au venit să salute pe neobositul lor îndrumător spre progres și mărire.

M. Sa Regele, însoțit de Marele Voevod Mihai, au fost întâmpinați în gara Sibiu de Sanctitatea Sa Patriarhul Miron, primul-ministru, Armand Călinescu Ministrul Internelelor și al Educației Naționale, Gen. Argeșanu Ministrul Apărării Naționale, Gen. P. Teodorescu Ministrul Marinei și Aerului, etc.

La coborârea din trenul regal dl Gheorghiu, primarul orașului, a întâmpinat pe M. Sa cu tradiționala pâine și sare. S'a format apoi un impozant cortegiu, având în mijloc mașina M. Sale Regelui, care a străbătut orașul în sunetul muzicilor și uralele mulțimii. Pe întreg parcursul până la Școala militară, pe ambele trotuare, erau înșirați soldați, elevii străjeri dela școalele secundare, săteni cari au venit d'n întreg județul, cari au ovaționat îndelung pe M. Sa.

La Școala militară noii ofițeri au primit cu urale nesfârșite voievodul M. Sale Regelui și a Marelui Voevod Mihai.

In loja regală alături de miniștrii a luat loc și I. P. S. Sa mitropolitul nostru Nicolae, urmat de P. S. Vasile.

P. S. Partenie Ciopron, al Armatei, înconjurat de un sobor de preoți a slujit un serviciu religios, după care citindu-se decretul de înaintare a noilor ofițeri, M. Sa li-s'a adresat cu următoarele cuvinte:

Salut cu deosebită dragoste pe cei mai tineri camarazi ai noștri cari pășesc astăzi în mijlocul ostirii cu credință și cu dragoste.

Tiu să reamintesc că numele dat promoției voastre este un simbol al întregii vieți ostășești.

Bătălia dela Șelimbăr însemnează în istoria noastră începutul visului secular care s'a împlinit sub glorioasa domnie a prea scumpului Meu părinte.

Acest început este imaginea primei virtuți ostășești pe care trebuie s'o aveți: adică credința.

Dela 1599 până în 1918 nu a

pierit în sufletul poporului românesc credința în dreptatea istorică care s'a și împlinit.

A doua virtute este vitejia. Prin faptele de arme personale ale Voevodului Mihai și ale fraților Buzzești s'a dobândit victoria în fața unor dușmani mai puternici.

Al treilea învățământ este sacrificiul căci Șelimbărul a deschis poarta Alba-Iuliei.

Desigur că fiecare ostaș trebuie să fie convins din tot sufletul că în această carieră glorioasă a armelor oricând poate întâlni în calea lui sacrificiul suprem.

Acest sacrificiu nu este numai un sacrificiu al sângelui, ci este chemare de credință, de răbdare și stăpânire de sine, în orice clipă a vieții.

Facă-se ca în sufletele și mințile voastre să fie puternic întipărite virtuțile cari reprezintă denumirea promoției voastre.

Dacă veți urma cu credință și fără șovăială aceste virtuți, veți fi veșnic demni de chemarea voastră și de străbunii voștri.

Urez ca această falnică promoție să fie demnă de Poporul românesc.

Să trăiți copii!

După impresionanta defilare a ofițerilor, a urmat tradiționala gustare pe care o ia Regele cu tinerii ofițeri.

In după amiaza aceleiași zile M. S. a părăsit Sibiul, fiind iarăși salutat cu ovații de întreagă populația orașului.

După plecarea M. Sale Regelui, Sanctitatea Sa Patriarhul Miron, însoțit de directorul de cabinet, dl ministru Dr. I. Broșu, au fost oaspeții I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae. Sanctitatea Sa a vizitat cu această ocazie biserica catedrală, Academia teologică, capela și biblioteca mitropolitană și noua Școală normală «A. Șaguna», interesându-se de aproape de chestiunile și viața bisericească de aici ca unul care a trăit mult în acest oraș și și-a legat frumoșii ani ai tinereții de progresul acestei vieți bisericești.

P. P. Partenie Ciopron, episcopul Armatei a fost deasemenea cu această ocazie oaspele I. P. Sf. Mitropolit Nicolae.

In ziua de Vineri, I. P. Sf. Mitropolit Nicolae a dat o masă intimă în onoarea Sanctității Sale Patriarhul Miron, care apoi cu trenul de 10 seara a plecat spre București, oprindu-se în Sighișoara unde va face o inspecție.

Cercurile pastorale în alte eparhii

Preoțimea noastră se convinge tot mai mult despre rolul important al cercurilor sale pastorale. Credincioșii, la rândul lor, dovedesc o interesare tot mai vie pentru astfel de cercuri culturale preoțești.

Avem mulțumirea de a putea constata acest progres nu numai în eparhiile mitropoliei Ardealului, ci și ceva mai departe: în celelalte eparhii ale țării.

Răsfoind o îngrijită și amănunțită dare de seamă a Secției culturale, prezentată adunării eparhiale a Episcopiei Hușilor, în ședința ordinară dela Dumineca Tomii 1938, aflăm, despre Cercurile pastorale, că ele desvoltă o tot mai susținută activitate, marcând vădite stagii de propășire în viața morală și culturală a poporului păstorit.

In timpul mai nou, Eparhia numită a organizat cercurile pastorale pe raze mici, de câte 4—7 parohii, evitând, prin grupări mai restrânse, deplasările de drumuri lungi și obositoare. Privitor la oficierea serviciului divin, în programul cercurilor, s'au dat instrucții normative tipicale, care servesc ca îndreptar în slujbele soboarelor; alte instrucții s'au trimis cu privire la felul și chipul de comportare în aceste ocazii.

Colaborarea cu învățătorii e luată în seamă deosebită, menită fiind să întărească lucrarea comună „a acestor factori de zidire în straturile de bază ale neamului”.

Este o desfășurare sufletească modul cum se desfășoară programul bine întocmit al cercurilor, cum merindea lor întărirea duhovnicească.

In nenumărate locuri ședințele lor sunt cercetate de fruntașii localnici și din împrejurime: profesori, medici, funcționari și alți oameni de seamă cari iau parte activă la manifestările culturale preoțești.

Activitatea tuturor cercurilor pastorale este strict controlată dela centru: s'au instituit delegați, cari să inspecteze înopinat ședințele lor; un număr de 20—30 delegați se răspândesc în Eparhie, „făcând prezent cuvântul de îndemn și de binecuvântare al Ierarhului privighetor la conducerea turmei celei cuvântătoare pe calea mântuirii”.

Ședințele cercurilor formează în sfârșit și nimerit prilej de a distribui poporului material de propagandă și de zidire sufletească: foi, reviste, cărțile, iconițe etc. S'au împărțit gratuit credincioșilor câteva zeci de mii de exemplare din „Credința strămoșească”, broșuri și iconițe în valoare de 27 mii de lei.

Iată o eparhie condusă cu neadormit zel și cu suflet apostolic în munca sa misinoară.

La cursurile de vară

Primim programul cursurilor de vară, dela Universitatea populară „Nicolae Iorga” din Vălenii de Munte, în al 31 an de activitate. Cursurile acestea, oțelitoare de suflet românesc pentru „clipa cea mare”, au devenit, după fericita unitate națională, un focar de închegare sufletească, de înfrățire a tuturor cetățenilor trăitori sub același acoperământ al statului român.

Școala, astăzi vestită, dela Vălenii de Munte este, — după cuvântul Suveranului nostru, — o școală de iubire, de adâncă gândire și cultură românească.

Cursurile sale încep și în anul curent la 15 Iulie sub personala conducere a marelei cărturar, a dlui Profesor N. Iorga. Durata cursurilor este de o lună. Ele pot fi, și e de dorit să fie, cercetate de: preoți, profesori, învățători, studenți etc. Pentru buna lor găzduire s'au luat măsurile cuvenite. Taxele se anunță dintre cele mai moderate.

Afară de dl Profesor N. Iorga, își vor da concursul peste 150 conferențieri. Desprindem din numărul lor, câteva nume alături de subiectul conferințelor ce se vor desfășura:

Prof. Brătulescu V. (despre: Biserici din Transilvania); Pr. Cotenescu I. Gh. (despre: A. Șaguna și unificarea Principatelor române, etc.); Prof. Nichifor Crainic (Cultură și autohtonism); Pr. Irineu Felea (Preoțimea ardeleană în marele război); Prof. Dr. V. Gheorghiu (Reformele calendaristice din vremile noastre); Prof. N. Jingoiu (Naționalism și morală); Diacon Moisesescu (Priebeia mitropolitului Dosoftei în Polonia, etc.); Pr. O. Mureșanu (Adaptarea creștinismului la necesitățile spirituale, etc.); Pr. N. Popescu (Legături bisericești nentrupte între Dobrogea și Țările române); Stănescu Florian Gighera (Idealul creștin peste teritorii și spații etc.); Prof. G. Teju (Naționalism în filosofie și religie); Prof. G. Vasiliad (Mănăstirile din Muntele Athos), etc. etc.

Nr. 5517—1938.

Comunicare

Se aduce la cunoștință, că preotul Petru Todoran dela parohia Curechiu, județul Hunedoara, în baza §-ului 5 din Regulamentul fondului de ajutorare preoțesc, a ridicat dela Cassa arhiepiscopozană din Sibiu, în numerar fără nici o reținere, ajutorul de înmormântare de Lei 15.000 (Lei cincisprezece mii) după soția sa Victoria, decedată la 11 Iunie 1938.

Sibiu, din ședința secției economice a Consiliului Arhiepiscopesc dela 28 Iunie 1938.

Consiliul arhiepiscopesc

FOIȘOARA

Idealismul și realismul antropologic

(Dintr'un studiu mai extins)

A) Importanța problemei antropologice pentru pedagogie.

Să vedem care este concepția idealistă și cea empiristă despre om. Pe noi ca pedagogi ne interesează aceasta în chip deosebit. Problema antropologică este de cea mai mare însemnătate, căci de felul cum concepe un educator-pedagog omul depinde soluția problemei educabilității, scopul educației, ba mai mult depinde și felul cum se va comporta și va trata un om. „Mă găsesc ca pozitivist în fața copilului, ei bine, atunci voiu interveni în această mică mașină, caut legăturile cauzale ca bază a operațiunilor mele, am în vedere în primul rând condițiile naturale, mecanismele instinctelor și asociațiilor și chem ajutorul medicinei, biologiei, psihologiei experimentale și al sociologiei. Sau pornesc dela spirit care hotărăște viața morală: în cazul acesta îmi apare ca datorie pedagogică să ajung într'un

raport etic cu copilul, să-i trezesc conștiința și să-i câștig voința. Sau stau în fața copilului ca înaintea unei flori care se desvoltă, în ale cărei forțe formative este deja cuprins totul, așteptând și privind la o astfel de desvoltare creatoare, înlăturând numai ceea ce este păgubitor, ca și Rousseau sau Fröbel în educația lor negativă sau ca Berthold Otto și anumiți reformatori școlari (H. Nohl, Die pädagogische Bewegung in Deutschland und ihre Theorie, pag. 136). Pentru a ne da seama mai bine de ce mare importanță este în pedagogie concepția asupra omului n'avem decât să ne gândim la caracterul sistemului educativ din Evul Mediu și la acela al educației pedagogilor individualiști extremiști: Rousseau, Ellen Key, Gurlitt, Paul Oestreich, Tolstoi ș. a. și ne vom da seama cât de deosebite erau în structura lor. Și pentru ce? Intrebatu-v-ați vreodată pentru ce? Fără îndoială, veți zice pentru că și părerea ce o aveau despre om era cu totul diferită. În Evul Mediu era predominantă părerea că orice om vine pe lume încărcat, dacă nu de păcate, cel puțin de tendințe spre rău „Homo homini lupus est” ar fi zis în alți termeni un filosof mai nou. Rousseau și Ellen Key, din contră aveau convingerea neștrămutată că omul e bun dela natură și numai societatea în mijlocul căreia trăiește îl strică.

Poziția omului în univers, după concepția idealismului german.

In suplimentul criticii puterii judecătii, Kant se ocupă de poziția omului în natură. O ființă organică, după el, nu se poate explica numai în chip mecanic, ci prin sensul, prin ideea, care stă la baza desvoltării ei. Determinismul cauzal este întregit prin determinismul final. Intocmirea internă a oricărei ființe vii, conlucrarea organică și armonică a tuturor organelor sugerează ideea finalității. Dacă reflectăm mai bine asupra raporturilor în care se găsesc lucrurile în orânduirea din natură constatăm că singur omul poate fi considerat ca scop final. Scopul omului este în el însuși. Celelalte ființe și tot ce există pe pământ există de dragul omului pentru întrebuințarea multiplă a acestor creațiuni, după cum îi dictează rațiunea sa. El este ultimul scop al creațiunii aici pe pământ, pentru că el este singura ființă, care își poate face o noțiune a scopurilor și poate să facă dintr'un agregat de lucruri formate cu scop un sistem de scopuri (Immanuel Kant, Kritik der praktischen Vernunft, ediția Karl Kehrbach, pg. 317). Omul este o ființă a naturii și ca atare caută să-și satisfacă cerințele naturale folosindu-se de lucrurile din natură, în nădejdea fericirii fără ca să poată atinge; este o verigă în lanțul scopurilor naturii, dar în virtutea ra-

țiunii și a libertății de voință el poate să-și impună lui și naturii scopuri astfel încât „independent de natură, mulțumit cu sine să poată fi scop ultim, care nu poate fi găsit în natură” (I. Kant, op. cit. p. 323). In această calitate el poate să facă ceea ce nu poate face natura: să creeze cultura prin iscusință (Geschicklichkeit) și prin disciplină. Aceasta din urmă însemnează liberarea voinței de despotismul poftelor care ne ar putea ținea legați de anumite lucruri din natură. Omul este scop final al existenței unei lumi. Adecă al creațiunii „întrucât el singur în ordinea scopurilor din natură nu este condiționat de altceva decât de ideea sa”. Și omul este determinat de natură, dar numai întrucât este considerat ca ființă naturală. Considerat ca noumen el este „singura ființă în lume a cărei causalitate este teleologică adecă îndreptată spre scopuri și totuși este astfel alcătuită încât legea, după care are să-și determine scopurile este necondiționată de ele și independentă de condițiile naturii, dar în sine este reprezentată ca fiind necesară”. Ca noumen, omul este singura ființă din natură în care noi putem recunoaște o putere suprasensibilă: puterea de a face binele impus de rațiunea noastră. Omul ca ființă morală, ca subiect al moralității, nu se lasă supus de nici o influință a naturii (I. Kant, op. cit. p. 323).

Probleme-Recensii-Comentarii

Cerc pastoral. — Duminecă, în 22 V, 1938, s'a ținut cerc pastoral în *Ticușul nou*, sub președinția Pr. Dionisie Bucur, președintele cercului.

La sf. Liturghie, slujită în sobor au participat și învățătorii cercului cultural.

A predicat pâr. *Cristea*, dezvoltând textul: „Tot cel ce va bea din apa aceasta, va înseta iarăși; iar cel ce va bea din apa care eu voi da lui, nu va înseta în veac, ci apa care eu voi da lui se va face într'însul în izvor de apă sălătoare întru viața veșnică” Ioan Cap. IV. Predica a fost ascultată cu evlavie și interes de parohieni și învățători. După biserică preoții și învățătorii au continuat ședințele lor intime cu variate probleme ale misiunii lor.

La ora 2 tot satul se adună în curtea bisericii luminată de un soare cald de Maiu. Elevii școlii deschid adunarea populară cu *«Imnul Regal»* și apoi cântece și jocuri alese, care stârnesc aplauze unanime. Intre cântece conferențiază Părintele *Comaniță* despre „Rolul mirenilor în biserică și sprijinul ce-l pot da la moralizarea masei”. A urmat conferința pentru omagierea marelui poet, adânc religios, dispărut de curând, *Octavian Goga*, ținută de Părintele *Dionisie Bucur*. Conferința a umezit ochii ascultătorilor, cari la sfârșit au rostit un creștinesc: Dumnezeu să-l ierte!

Programul școlii s'a continuat cu declamații și cântece. La sfârșit au vorbit dl inv-dir. din Cuculata „despre Oameni” conferință ascultată cu drag de public. Serbarea se încheie cu „Imnul Regal” cântat de toți cei prezenți.

Pr. D. B.

Cercul preoțesc Chișcădaga, a ținut conferință în ziua de 19 Iunie c. în parohia *Sulighete*. Săvârșirea în sobor de către membrii cercului, a utreniei zilei în continuare cu sf. Liturghie, a atras numeroși credincioși către lăcașul sfânt.

După priceasnă a predicat Pr. *Al. Vâjdea*, din Chișcădaga, tlmăcind evanghelia zilei. La sfârșitul sf. liturghii, a vorbit Pr. *Ar. Muntean* despre datorințele părinților față de copiii lor. Tema e cu atât mai potrivită, cu cât era vorbă de încheierea festivă a anului școlar și de examenul de religie dela școala primară din loc.

În urmă s'a oficiat parastas la împlinirea a 40 de zile dela moartea marelui român și bunului creștin, *Octavian*

Goga. Pr. *Al. Vâjdea*, președintele cercului a expus în rezumat personalitatea dispărutului poet.

În conferința intimă, Pr. *L. Lazăr* a făcut o dare de seamă asupra cărții „În școala dragostei lui Isus”, de Pr. Gh. Secaș.

La ora 2^{1/2}, membrii cercului au participat la încheierea festivă a anului școlar. — Pr. L. L.

Vizitațiune canonică. — P. C. protopop al Odorheiului, Pr. *Sebastian Rusan*, în dorința de-a da o cât mai solidă îndrumare vieții religios-morale tractuale în ținutul secuizat, ține să facă în toate parohiile vizitația canonică obicinuită, acum la finea anului școlar. Cu acest prilej P. C. Sa prezidează și examenul de Religie al școlarilor, în asistența unui public numeros, părinți ai elevilor, cari, în acest gest, văd reînviată vremile dinaintea războiului, când „protă” era și pe-aici cel ce dădea îndrumările folositoare micuților școlari, împreunate cu îndrumări „de-a nu uita cartea” în vacanța mare, după ce aducea laudele cuvenite celor sârguitori la purtare și învățătură.

P. C. Sa Pâr. Seb. Rusan, la finea lunii lui Maiu a. c. s'a deplasat săptămâni de-arândul și-a vizitat cu deamănuntul ogorul înțelenit al secuizaților.

După ce în 20 Maiu a fost în parohia Uilac, în 21 la Vidacut, s'a oprit Duminecă 22 la Săcel, comună românească ortodoxă, dar săracă. Aici a adus corul orașului Odorhei „Doina” de sub președinția dlui Mihail Constantinescu fost prefect al Odorheiului și'n prezent președintele F. O. R. din tract. În prezența multor intelectuali din oraș, corul a dat minunat răspunsurile liturgice, iar la sfântul altar slujeau 5 preoți din jur, strânși în cerc pastoral de președ. paroh. local Nic. Marcu.

A continuat apoi acelaș program, Luni 23 Maiu în Feleag, 25, 26, în Rocos și Bilorțeni, 28 în Vârghiș și 30 Maiu în I. G. Duca (Cristur) și Bodoaga, pretutindeni fiind deplin mulțumit de cele constatate. Dar.

Conferința preoților din Valea Jiului. — În 4 Iunie c., preoțimea jiană și-a ținut, sub președinția Pâr. Prot. Ioan Duma, conferința a IV din anul acesta, cu următoarea ordine de zi:

I. Pr. C. Zoican: Sensul etic al culturii, lucrare în care autorul arată adevăratul sens al culturii care este

aceea a inimii. Creștinismul și Biserica ortodoxă a dat primat sufletului, ca izvor al culturii. Iar cultura de azi, în mare parte, nu este aceea a sufletului, — civilizația neîncreștinată de azi a provocat criza culturii.

II. Pr. Tr. Moșic: Mariologia pe baza cântărilor bisericești.

În această lucrare, autorul arată întreaga viață a Fecioarei Maria, așa cum apare ea în cărțile noastre de ritual și doctrina Bisericii ortodoxe despre Fecioara Maria, spre deosebire de anticomarionism și nestorienii din vechime, cari nu recunoșteau atributul de Născătoare de Dumnezeu.

III. Pr. Eus. Oprean: Mijloace de intensificare a vieții religioase în parohii, Autorul arată pericolul ce-l prezintă pentru biserică diferitele curente și sectele de toate nuanțele. Propunerile și soluțiile practice pentru combaterea lor, autorul le va expune în ședințele viitoare.

Toate lucrările au fost ascultate cu mare atențiune și au provocat vii discuțiuni.

Tuturor le-a mulțumit încurajându-i la muncă P. C. Sa Pâr. Prot. Duma.

La propunerea Pâr. Prot. Duma, preoțimea a acceptat cu mare bucurie, expedierea unei adrese de mulțumire dlui Prof. *Nichifor Crainic*, care așa de generos a răspuns invitației Pâr. Prot. Duma, de a veni la Petroșani. Dsa a ținut la Petroșani în 29 Maiu 2 foarte interesante conferințe, pentru intelectualii și minerii din loc.

Cerc religios. — În Dumineca Samarincei, a. c. cercul preoțesc Ernea, protopopiatul Dumbrăveni, a ținut ședință în frunțașă comună Ernea. A fost o zi de adevărate bucurii duhovnicești pentru credincioși și pentru toți oaspeții participanți. După sf. Liturghie a predicat Pr. *I. Gligor*. A vorbit apoi dl Dr. *I. Holm*, președintele F. O. R. Dumbrăveni, Domnia Sa arată credincioșilor ca, intelectualii laici, grupați în F. O. R. mână'n mână cu slujitorii altarelor, lucrează pentru îndreptarea fiilor bisericii noastre pe căile Domnului, spre fericirea lor vremelnică și veșnică.

După masă la ora 2 s'a făcut sfințirea apei, aici Pr. *I. Cantor* a vorbit despre rolul hotărâtor al membrilor în creșterea copiilor.

Urmează cântarea executată de Oastea Domnului din loc, după care Pr. *T. Radu* adresează un cuvânt bine simțit către tineret.

În curtea Școlii primare elevii sub conducerea dsoarei inv. din loc execută un program artistic deplin reușit.

Sf. Biserică, oglinda sufletului, și de astădată era frumos împodobită cu covoare românești, arătându-se cât de mult știu credincioșii prețui locașul de închinăciune, de unde primesc toate darurile mântuitoare. *Asistent*

Institutul de caritate al călugărițelor ortodoxe române, de pe lângă sf. Patriarhie, a avut anul acesta un număr de 60 călugărițe eleve, dintre cari 37 anul I, iar 23 anul al II-a. Este un început dintre cele mai promițătoare și sperăm că în câțiva ani Biserica noastră va putea trimite în fiecare spital astfel de infirmiere cari își vor pune tot zelul monahal în practicarea dragostei creștine față de cei bolnavi și suferinzi. Se vor putea astfel înlocui călugărițele străine catolice, cari în multe cazuri și-au uitat rolul ce trebuie să-l îndeplinească la căpătâiul bolnavului și și-au transformat nobila misiune în prozelitism și ură.

Prezența în spitalul românesc a călugărițelor ortodoxe ne bucură și din alt punct de vedere. Prin ele monahismul nostru revine la o veche tradiție, când bolnițele de pe lângă mănăstiri erau câmpul larg unde călugăriile practicau virtutea dragostei și a milei creștine. Iată de ce mai anii trecuți când s'a pus problema unui institut de caritate ortodox, ideea a produs o deosebită satisfacție și bucurie în rândurile clerului, dar mai ales în cercurile medicale românești.

Anul acestuia cursurile și practica medicală au fost ținute sub conducerea a 12 doctori în mod cu totul benevol, pe lângă spitalul militar „Regina Maria” din București.

La sfârșitul anului au fost promovate 23 maice, dintre cari 7 cu media 10, patru cu 9, șapte cu 8 și cinci cu 7, cari toate vor fi plasate ca infirmiere la spitalele militare.

Cuvintele de laudă pe cari le-au avut autoritățile medicale, față de zelul și priceperea cu care își îndeplinesc aceste călugărițe misiunea lor, ne îndreptățește la cele mai optimiste roade.

În decursul anului școlar maicile au continuat a trăi o viață monahală canonică participând la serviciile dumnezeiești obicinuite, anul I în capela surorilor dela institut, iar cele din anul al II-a în biserică spitalului militar.

Prof. Nicolae Ilie: Monografia bisericii ortodoxe române din Dicioșanmărtin, 1937.

Dl profesor Nicolae Ilie dela gimnaziul de Stat „A. Bârseanu” din Dicioșanmărtin, strânge într'un mănunchiu toate datele referitoare la înființarea

Încăodată: valoarea supremă a omului decurge din această putere suprasensibilă, adică din puterea de a face binele impus de rațiunea practică care are primul asupra celei teoretice.

Fichte a continuat și a depășit punctul de vedere al maestrului său Kant în cele 2 cărți asupra menirii omului. „În mișcarea idealistă a ultimelor decenii el a fost citat mai ales în ce privește interpretarea praxeii vieții în comunitate sub aspectul social și pedagogic” (P. Petersen, *Pădagogik*, Berlin, 1932, pg. 56). Fichte concepe demnitatea omului altfel decât Kant. După Kant demnitatea omului constă în autonomia sa, adică în independența sa față de mecanicismul naturii. Omul s'a ridicat deasupra naturii. Fichte nu se mulțumește numai cu simpla comparație a omului față de mecanismul naturii, ci găsește demnitatea omului în faptul că el este într'un sens oarecare *creatorul*, în orice caz domnul ei. Autonomia e concepută ca lege care conduce lumea întreagă. În această lărgire a libertății care devine principiu al lumii constă ființa idealismului german, care ajunge la plenitudine în filosofia lui Hegel.

Demnitatea omului se vădește mai întâi în calitatea sa de *eu cunoscător*. Prin observații omul „aduce unitate în variabilitatea nesfârșită, prin ea se stabilesc

legături între corpurile din lume și devin un corp organizat; prin ea se învârtesc planetele (sori) în drumul lor. Prin eu se naște enorma scară dela lichenă până la serafim, în el este sistemul întregii lumi spirituale”. Cât de ușor putem constata înfrăurirea cugetării lui Kant asupra lui Fichte: toate sintezele cunoașterii zac în spiritul omenesc.

Dar demnitatea crește și mai mult când îl considerăm pe om ca ființă sau *eu activ* în lume, ca transformator al naturii. „Acolo unde pășește el se trezește natura; la vederea lui ea se pregătește să primească dela el o nouă și mai frumoasă creațiune”. „Omul poartă materia brută să se organizeze după idealul său”. „În jurul lui animalele se înobilează. Eul însuși este propria sa creațiune”. El este produs prin mine însumi în sens propriu zis. Eu sunt propria mea creațiune. „Întregul meu mod de a gândi și cultura pe care o primește judecata mea, cât și obiectele asupra cărora se îndreaptă, depind de mine. „Judecata sănătoasă este merit; diformarea puterii mele de cunoaștere, nechibzuința, întunecarea minții, eroarea și necredința sunt vina mea”.

Pe o treaptă și mai înaltă stă omul în calitate de creator și formator al comunității. „Spiritele noastre tind și luptă să se unească și să formeze numai un spirit în

mai multe corpuri. Toți sunt un intelect și o voință și lucrează ca colaboratori la marele și singurul posibil plan al omenirii”.

Scopul final al omului este realizarea eului ca idee, devenirea insului cât și a comunității asemenea cu Dumnezeu. Ori acest scop nu se poate realiza în cadrele istoriei pământului. Această idee îl deosebește pe Fichte de Kant. Dar tocmai faptul că eul ca idee nu se poate realiza deplin, face ca sfortările noastre niciodată să nu înceteze.

După cum vedem din cele spuse până aici, idealismul german îl situează pe om pe un plan superior de viață și îl opune naturii oarbe. Omul este contemplat prin prisma ideii. Este privit mai mult cum trebuie să fie nu cum este.

Omul așa cum este face parte din două lumi deosebite. Omul este o bucată din natură prin corpul său, el este un membru în mecanismul naturii și ca atare el trebuie să se supună sorții. El nu se poate opune naturii de care este determinat în acțiunile lui. Acțiunea lui este o rezultantă a diferitelor forțe ale naturii. „Nu vremurile sunt sub om, ci bietul om este sub vremuri”, zicea unul din cronicarii noștri. Dar omul nu este numai o verigă în lanțul causal, în mecanismul naturii prin care s'ar explica toate acțiunile omenești, ci prin sufletul său face parte dintr'o lume

spirituală. Intrucât aparține acestei lumi manifestă astfel de însușiri pe care nu le găsim la alte ființe din natură, de ex. libertatea acțiunilor. Structura etică a vieții ar fi imposibilă dacă am renunța la libertate și ne-am supune orbește soartei. *Libertatea, autoactivitatea, spontaneitatea*, noțiuni cari sunt atât de des pomenite în lumea pedagogilor de azi, sunt fenomene proprii spiritului. Intre natură cu rigiditatea legilor cauzale și între spirit unde libertatea este îngrădită numai de legi finale se dă de când e lumea o veșnică luptă. Omul ideal, după idealisti germani se deosebește de cel natural prin atotputernicia rațiunii sale practice care să supună regulilor și legilor ei diferitele pofte și tendințe legate de orice ființă naturală. Deci dualismul moral la care mintea omenească nu poate să rămână, este soluționat în sensul triumfului tendințelor spiritual-superioare asupra celor animal-inferioare. E tendința către un monism etic spiritual. „Raționala organizare a lumii și idealizarea realității acestea sunt cele mai alese datorii și scopuri ale omului. Dela socraticul; cunoaște-te pe tine însuși și până la legea morală a lui Kant care se găsește în mine, dela utopiile politice ale lui Platon până la planul de cinci ani al deținătorilor de putere în Rusia duce acelaș drum al cugetării speculative; înapoi acestora stă aceeaș credință neclin-

parohiei ortodoxe în acest oraș și cele referitoare la clădirea bisericii, cari sunt astăzi realități durabile numai datorită străduințelor parohului local — par. prot. G. Opresan — și parohienilor — puțini la număr, dar cu suflet de adevărați români — și le publică pentru a fi mărturie viitorului de ce-au putut realiza puțini oameni cu suflet laolaltă, pe terenul bisericesc.

E destul să amintim că anul 1921 ne-a găsit în acest oraș fără biserică și fără parohie ortodoxă, iar astăzi, numai după 16 ani s'a ridicat aici o biserică frumoasă, un far luminos al ortodoxiei, un monument național... și s'a organizat o parohie după toate legile noastre bisericești. Realizările au depășit cu mult așteptările numai datorită solidarității parohienilor noștri cu sf. biserică ortodoxă, care le-a dat tăria de-a realiza o astfel de operă.

Dacă n'ar fi existat această solidaritate apoi la Dicioșanmărtin ortodoxismul n'ar fi putut face un pas înainte. Frații din cealaltă strană ar fi făcut imposibilă renașterea bisericii strămoșești în acest orașel. Am și încercat de altfel în nenumărate rânduri, dar totdeauna încercările lor au strâns mai mult pe credincioșii noștri în jurul bisericii strămoșești.

Monografia menționează astfel de cazuri când uniții s'au împotrivit oricărui început ortodox acolo. Stăruințele demne de toată lauda ale credincioșilor noștri, le-a dat tăria de-a trece peste toate piedicile, încât în scurt timp se poate afirma c'au reușit să readucă ortodoxismul la vechea considerație.

Dl prof. Nicolae Ilie merită toată recunoștința pentru faptul că ne-a dat în această Monografie un mănunchiu de eroice străduințe pentru mărirea bisericii strămoșești.

Dr. Andrei Buzdug, profesor la Academia teologică ortodoxă română din Cluj: *Cuvântări la cununii*, Cluj 1938. Biblioteca „Duh și Viață”, Tipografia eparhială, 110 pg. 45 Lei.

Pr. Gh. Cotoșman, profesor la Academia teologică Caransebeș: *Bănățenii și episcopia Timișorii*, cu binecuvântarea I. P. S. Patriarh Miron.

Caransebeș 1938, Tipografia diecezană 388 pg. plus 7 anexe. Prețul?

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

tită a omului în rațiunea sa, în puterea sa asupra viitorului“ (P. Petersen, op. cit. p. 94).

Increderea deosebită în puterile de autotoformare sau autoceare a omului și destinului său, optimistul acesta robust pledează pentru deplina eficacitate a educației. Prin educație omul se poate ridica la desăvârșire morală. Oare găsi-vom același optimism și în pedagogia creștină? Vom avea răspunsul la această întrebare după ce vom cunoaște felul cum concepe creștinismul pe om.

Concepția creștină despre om.

(Antropologia creștină)

Concepției idealismului german despre om i se opune concepția creștină. Dacă, pentru idealismul german omul este bun, sau capabil să fie bun, după creștinism el este rău, păcătos. „Nobil este omul, amabil și bun zice Goethe, căci numai aceasta îl deosebește de celelalte ființe pe care le cunoaștem. „Nu încetați de a exercita puterile binelui“. Iphigenia lui Goethe va rămâne pentru totdeauna imnul omenirii. „Nimeni nu este bun afară de Dumnezeu“, zice Isus Hristos, iar apostolul Pavel în epistola către Romani cap. VII, vers 22—24 zice: „După omul din lăuntru, îmi place Legea lui Dumnezeu, dar văd în mădularile mele o altă lege, care se luptă împotriva legii primite de mintea mea și mă ține rob legii păcatului, care e în mădula-

Duiosă revedere

In ziua Sfinților Apostoli Petru și Pavel, a avut loc convenirea colegială a absolvenților de acum 30 ani ai cursului teologic din Sibiu.

Imprăstiați în cele mai îndepărtate sate ale Transilvaniei s'au revăzut bătrânii preoți, cari acum 30 de ani tineri și plini de însuflețire au pornit la apostolat. Nu se mai recunoșteau, căci unii nu se mai văzuseră în acest răstimp. Se sărutau unii pe alții, cărunți și sbârșiți la față și plângeau, când se descopereau unul pe altul, după unele trăsături ale feții.

În timpul serviciului divin au participat la sf. liturghie slujită de un sobor din foștii colegi în frunte cu protopopul Sibiului Emilian Cioran. Predica zilei a rostit-o preotul I. Ludu din Preșmer, după care s'a slujit un parastas pentru profesorii și colegii răposați.

Și-au revăzut apoi pe unii dintre foștii profesori, aducându-le omagii și prinos de recunoștință.

Au fost prezenți preoți: Debu, Ludu, Maerusan, Modoroșiu, Pană, Tăulea, Dancăș, Răchișan, Oprea, Curea, Mușat, Șovrea, Straja, Buzura, I. Popa, Doctor, Georgiu, Fara, Vidrighiescu.

Absenți: Mircea, Păcală, Tr. Popa, Ghișe, Ciora, Medieșan, Piso, Podea, Colceriu.

Morți: Berariu, Dușe, Soiu, Lădoșan, Voina, Petra, Navrea.

Procesiunea dela Suceava

La Suceava a avut loc o procesiune țărănească la vechea Biserică domnească unde sunt adăpostite moaștele Sf. Ioan.

Zeci de mii de țărani au venit din toate colțurile Bucovinei, din nordul Moldovei și al Basarabiei pentru a asista la ceremonie sfântă.

I. P. S. Sa Patriarhul Miron Cristea a trimis binecuvântarea sa părintească norodului adunat în procesiune. Poporul a ascultat în genunchi aceste cuvinte înțelepte.

Procesiunea dela Suceava, la moaștele Sf. Ioan, a dovedit credința și adâncă evlavie care zace în inimile țărănimii române.

Biserica strămoșească este biserica vie a neamului.

Dela Maglavit până la Suceava fiorul credinței străbate sufletul țărănimii.

Această credință religioasă este chezașia marilor înfrățiri ale Statului român ocărmuit de M. S. Regele Carol II, care a chemat în fruntea treburilor publice pe cel mai înalt chiriș al bisericeii.

rele mele... Așa dar, cu mintea eu slujesc legii lui Dumnezeu; dar cu firea pământească, slujesc legii păcatului“. Prin aceste cuvinte se exprimă dualismul ființei umane, lupta dintre două principii al binelui și al răului. Luptă care va dura cât va dura omeneirea. Goethe d. e. fiind monist nu putea să admită aceste două principii: al binelui și al răului. Trebuia să se declare pentru unul din ele și astfel socotește că numai binelui are existență. Răul nu e altceva decât imperfecție, iar aceasta nu are existență, nu există real. Existență are numai perfecțiunea, iar într-o scrisoare către Iacobi identifică existența cu Dumnezeu „Das Dasein ist Gott“. Răul așadar este ceva negativ în sensul neexistenței ca și după Leibniz. Răul, ca pol negativ al unei corelații, nu este un principiu propriu, independent, ca în creștinism.

Răul astfel conceput nu poate fi atacat, combătut. Goethe nu va preconiza luptă împotriva răului din lume.

Învățătura creștină despre păcatul original exprimă însă un adevăr psihologic care nu a fost pătruns prea bine până acum. În această învățătură întunecată și grea despre păcatul original culminează concepția realistă despre om (Fr. W. Förster, *Religion u. Charakterbildung*, pg. 104). Care e sensul învățăturii acesteia? Unii au crezut că „prin păcatul original ar să se în-

Nr. 6688—1938

AVIZ

Se aduce la cunoștință, că sunt vacante și libere următoarele catedre și ore de religie ortodoxă dela școalele secundare ale Statului din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia și Sibiu:

a) Catedre:

1. Liceul de băieți „Gh. Lazăr“ Sibiu
2. „ „ „ din Petroșani
3. „ „ „ „ Deva
4. „ „ „ „ Sighișoara
5. „ „ „ „ Odorheiu
6. „ „ „ „ Gheorgheni
7. Școalele secundare confessionale greco-catolice din Blaj.
8. Școala normală de învățători din Deva.
9. Școala normală de învățători din Cristur.
10. Școala normală de învățătoare din Tg.-Săcusec.
11. Gimnaziul de băieți și gimnaziul de fete din Sf. Gheorghe.
12. Gimnaziul de fete din Orăștie (combinată cu muzică).

b) Ore:

1. Brașov: Liceul comercial de băieți 4 ore, Liceul comercial de fete 4 ore, Liceul industrial de băieți 3 ore, Liceul industrial de fete 6 ore, Școala de menaj 4 ore.
 2. Sibiu: Liceul comercial de băieți 6 ore, Liceul comercial de fete 5 ore, Gimnaziul industrial de băieți 2 ore și Liceul industrial de fete 2 ore.
 3. Petroșani: Gimnaziul industrial de fete 4 ore.
 4. Lupeni: Gimnaziul mixt 8 ore.
 5. Hăfeg: Liceul comercial de băieți, 2 ore, Gimnaziul mixt 8 ore.
 6. Deva: Liceul de fete 11 ore.
 7. Hunedoara: Gimnaziul de băieți 8 ore, Gimnaziul industrial de fete 4 ore.
 8. Sebeș: Gimnaziul mixt 8 ore.
 9. Săliște: Gimnaziul mixt 8 ore, Școala de menaj 4 ore.
 10. Dicioșanmărtin: Gimnaziul mixt 5 ore.
 11. Mediaș: Gimnaziul de băieți 8 ore, Școala aeronautică 3 ore.
 12. Sighișoara: Liceul de fete 11 ore.
 13. Odorheiu: Gimnaziul industrial de băieți 2 ore, Gimnaziul de fete 4 ore.
 14. Satulung: Gimnaziul de băieți 8 ore, Gimnaziul industrial de fete 4 ore.
 15. Tg.-Secuș: Gimnaziul mixt 6 ore.
 16. M.-Ciuc: Gimnaziul mixt 8 ore.
 17. Făgăraș: Gimnaziul de fete 8 ore.
- Doritorii de a ocupa vreuna din catedrele vacante sau ore libere își vor înainta cerere la Consiliul arhiepiscopesc din Sibiu până la cel mai târziu 5 Iulie 1938.
- Sibiu, din sedința secției școlare, a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 15 Iunie 1938. **Consiliul Arhiepiscopesc**

șteală ereditatea instinctelor corporale, puterea poftelor truștii în om. Prin această creștinismul a imprimat sigilul păcatului instinctelor naturale“ (Fr. W. Förster, op. cit. pg. 105). Păcatul original ar consta în voința de a trăi, ori el constă în aceasta, ci în subordonarea sufletului impulsurilor naturale. Păcatul original exprimă așa dar „tendența adânc înrădăcinată a sufletului omenească de a cădea în ascultarea legilor instinctelor în loc să le impună asupra sa legea spiritului“. Puterile superioare nu trebuie să asculte de cele inferioare. Dumnezeu a creat natura senzorială pentru ca aceasta să asculte, să stea în serviciul spiritului. Și câtă vreme sufletul este îndreptat spre o viață superioară, instinctele, d. e. cele sexuale, sunt liniștite, când spiritul se abate dela destinația sa și rățește în sferele sensoriale, ele ies de sub stăpânirea rațiunii și din liniștea lor naturală. Când rațiunea nu a mai ascultat de Dumnezeu, nici instinctele nu au mai ascultat de ea. Așa dar puterile și instinctele naturale nu sunt un păcat în sine; nu uzul, ci abuzul lor sunt un păcat. Cuvintele apostolului Pavel din aceeași scrisoare către Romani: „eu nu fac binele pe care-l vreau, ci răul pe care-l urăsc“ (Vintea bona, proboque, deteriora sequor) sunt o expresie a păcatului original care se repetă în fiecare. „Omul cunoaște și recunoaște menirea sa superioară, cereința ei, ca expresie a ființei sale adevărate, și totuși face contrariu, nu conștrâns de o forță streină, ci dintr-o a doua voință care-l determină să prefere binele momentului binelui veșnic“ (Fr. W. Förster, op. cit. pg. 109).

(Sfârșitul urmează)

INFORMAȚIUNI

Știre personală. I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae s'a reîntors dela București în ziua de Mercuri, 29 Iunie a. c.

P. S. Nicolae Colan, ministrul Cultelor și Artelor a intervenit pe lângă Sanctitatea Sa Patriarhul Miron, președintele Consiliului de miniștri, ca să permită hirotonia de preoți în toate parohiile nou înființate și în cele rămase vacante din diferite motive, prin derogare dela Legea care oprește orice numire de nou funcționar înainte de 1 August.

Dl profesor Ioan Lupaș, eminentul nostru istoric și neobositul ambasador al culturii române peste hotare, a reprezentat Universitatea din Cluj la festivitățile comemorative de 550 ani dela înființarea Universității din Köln, ținându-și cuvântarea în latinește ceea ce a stârnit un entuziasm delirant în auditor.

Necrolog. Dl Trandafir Preda, directorul Școlii superioare de comerț din Sibiu a murit în ziua de 1 Iulie a. c. în etate de 53 ani. Dumnezeu să-l odihnească cu dreptul!

Serviciul Publicității de Stat de pe lângă Direcția Generală a Presei și Propagandei naționale înștiințează că toate cererile ce se adresează din partea ziarelor, revistelor, societăților de tot felul și persoane particulare trebuiesc să fie timbrate conform legii timbrului (timbrul de petițiuni). Fac excepție răspunsurile la circularile adresate și la anchetele întreprinse de acest serviciu. Deasemenea, toate autoritățile de stat sau comunale cari trimit publicațiuni spre inserare, sunt rugate a le trimite în atâtea exemplare, în câte ziare urmează să apară, adăugând un exemplar mai mult, pentru evidența acestui serviciu.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, în 3 Iulie 1938, va predica părintele M. Neagu.

Nr. 424—1938

(32) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a Băcăia, din protopopiatul Geoagiului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Tel. Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat.
2. Casă parohială cu trei încăperi și supraedificațiile necesare.
3. Sesiune parohială: 3 jugăre 884 st. arător și două cimitire în întindere de 1 jug. 114 st.
4. Stola obicinuită în protopopiat și câte două ferdele mari porumb cu știuleți de 72 familii.
5. Trei stânjini mari de lemne pentru încălzit dela comuna politică.

Doritorii de a ocupa acest post își vor înainta cererile de concurs cu documentele necesare și încuviințarea din partea P. V. Consiliu arhiepiscopesc în termen legal, oficiului protopopesc ortodox român din Geoagiu, având a se prezenta în vreo Duminecă sau sâmbătoare la biserică pentru a fi cunoscuți de popor.

Băcăia, 29 Maiu 1938.

Oficiul protopopesc ortodox român al Geoagiului în înțelegere cu Consiliul parohial.

Glodeanu
protopop

Anunțuri și reclame

Cel mai răspândit ziar care poate fi întrebuințat pentru anunțuri și reclame în cercurile preoțesti din Ardeal, este

Telegraful Român

Anunțuri și reclame se primesc la Administrația ziarului, în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.